

Kejsrerliga Majestäts, genom Statssekretariatets skrifvelse af den 13. / .1. / Februari 1850., Kejsrerliga Senaten meddelade nådiga förordnande, sig böra till Hans Majestäts nådiga granskning och stadfästelse i underdånighet öfverlemna ofvannämnde vapenritning.

139 YTTRANDE VID PLENUM 13.VII 1863

RA, Senatens arkiv

10

... Efter handlingarnes uppläsande yttrade Senatorn Snellman, – att Senatorn, med anledning af nådiga förordningen den 25, Februari 1851., ansåg sig böra till Hans Kejsrerliga Majestäts nådiga godkännande i underdånighet öfverlemna denna underdåniga ansökning, hvarvid Senatorn likväl icke fann skäl förekomma att derå underdånigst tillstyrka nådigt bifall.

20

140 YTTRANDE VID EKONOMIEDEPARTEMEN- TET 17.VII 1863

RA, Senatens arkiv

30

40

50

... då Senatorn Snellman först yttrade sig: – Att då Hans Kejsrerliga Majestät, enligt Statssekretariatets för Finland Senaten meddelade sekreta skrifvelse för den 8./20. Augusti 1862., med gillande och godkännande af Senatens den 16. förutgångne April gjorda underdåniga framställning att för afhjelpandet af den närvarande brydsamma penningställningen i landet, som tryckte icke blott statsverket, utan ock den enskilte, genom lag måtte förklaras, det metalliskt mynt af faststaldt skrot och korn vore den enda lagliga värdemätaren i Finland, täckts derjemte nådigst förordna att, innan lagbud i antydt syfte må utfärdas, Senaten ägde vidtaga de åtgärder, hvilka Senaten ansåge nödige för upprätthållandet af gångbarheten utaf statsverkets utelöpande, vid uppvisandet inlösbara obligationer samt för försättande af ett emot den dagliga rörelsen svarande belopp metalliskt mynt i cirkulation inom landet, – ville Senatorn, som för dess underdåniga del ansåg frågan om förklarandet af nämnde mynt såsom enda lagliga värdemätare i landet äga så väsentligt inflytande på bestämmandet af den utaf hypoteksföreningen i förestående måtto begärdta garanti, att densamma derförinnan icke borde medgifvas, för utredandet af de närmare omständigheter hvarpå myntreformens slutliga genomförande berodde, hafva Direktionen för Finlands bank anbefaldt att hos Senaten, så fort sig göra låter, anmäla om och till hvad belopp banken för närvarande ägde erforderliga tillgånger för genomförandet af ifrågasatte myntreform eller i saknad deraf, om banken, enligt hypoteksföreningens förslag, komme att öfvertaga de genom föreningens utländska lån inflytande valutor, till huru stort belopp dessa borde uppgå, för att banken må kunna möta den silfverutvexling, som vid en sådan reform vore att emotse; hvarhos Senatorn ansåg nödigt inhemta Direktorns för myntverket yttrande i ämnet.